

жици“ и много други църковни и училищни книги (гледай „Българский Периодически Печать“, стр. 28).

На много мѣста въ „Любословіе“ има огнени статии за ползата отъ училищата и книгата. Така увлекателно сж написани тия статии, щото и днесъ може да се четхть съ интересъ (гл. стр. 109, 121 и 141 отъ т. I). На друго мѣсто се печати едно „Повелѣніе царско“, въ което между другото се казва, да се устроявать училища, защото тѣ сж били „источникъ просвѣтителный и поучителный за секаквоидно добро“ — и слѣдъ това повеление слѣдва поговорката: Богъ и царь всичко добро даватъ, но въ кошара не прѣкарувать (гл. I т., стр. 175). Като говори за търговията и като съвѣтва да я иматъ и пазятъ, той казва: „Свобода-та ѝ е (на търговията) приятелница, каквото е и тя приятелница на свобода-та и любовница. Но по големий неприятель на двѣте, сирѣчь на търговіа-та и на свобода-та невоздержность-та е и распутство то, кое потъпкува секій законъ и всяка законна власть, наводи непостоянства и прекорѣчія, произвожда пиянство и сладострастіе, за да направи воли-те си не гледа нищо и немари нищо, дѣйствува и прави секакво художество и секакви привлеченія (купове) за неправедный придобитокъ, развалюва честь, увѣреніе, развалюва търговскій порядокъ, а пай-послѣ развалюва и свобода-та“ (гл. стр. 144, т. I).

Казахме и по-горѣ, че нѣма възможность тука да посочимъ по-важитѣ статии и идеи, които Фотиновъ е написалъ и прокарвалъ; това е особена работа, съ която заслужава да се позанимае человекъ. Списанието му, трѣбва да го кажемъ, е по-вече прѣводъ отъ гърчки, руски и френски, особено отъ гърчки. Други лица сж взели участие, но твърдѣ малко. Гавриль Кръстевичъ е написалъ една прѣкрасна статия, озаглавена: „Просвѣщеніе и вѣжество що отъ двѣ-тѣ“ (стр. 185, т. I), а Априловъ — по языка едно дълго писмо (стр. 127, т. II). Фотиновъ е особено скроменъ: въ първата годишнина той се е подписвалъ: „Прѣводитель и издатель списанія сего Константинъ Г. Фотиновъ“, а въ втората — само „Издатель К. Г. Фотиновъ“. Освѣтъ списанието „Любословіе“ и пробния му номеръ, Фотиновъ е написалъ (до болкото се знае до днесъ) още: Γραμματικὴ Ἑλληνιστικὴ, печатана въ Смирна на 1838 година; Греческо-българскій разговорникъ, Смирна 1845 година; а прѣвелъ: „Географія Всеобща“, Смирна 1843 година; „Душесловіе за поученіе на дѣцата“, сочинено отъ Θ. X. Γαλλαудета, Смирна, 1852 година. Освѣтъ това Фотиновъ е